

El 18è congrés d'Unió Democràtica de Catalunya

## Unió vol revisar el pacte

Diverses propostes que debatrà UDC en el seu congrés imminent, com ara el pacte municipal o la participació en política estatal, han remogut de nou les aigües de la coalició nacionalista CiU. El seu soci, CDC, no ho acaba de veure clar.

**E**ls dies 27 i 28 de juny, Unió Democràtica de Catalunya, el partit que juntament amb Convergència Democràtica de Catalunya integra la coalició nacionalista CiU, celebrarà a Sitges el seu 18è congrés nacional. La convocatòria del congrés arriba en un moment de consolidació del partit democratacristià, que aquests últims anys, i sota el liderat de Josep Duran i Lleida, ha deixat de ser un mer apèndix de CDC i s'ha singularitzat com a formació política. I això ho ha aconseguit, d'una banda, reforçant el seu missatge i, d'altra, reforçant la seva estructura organitzativa i incrementant la militància i la implantació territorial. El fet de ser un partit de govern ha estat decisiu per a poder desenvolupar aquest procés. Però, sovint, el reforç d'Unió ha anat acompanyat d'un augment de tensió amb el seu soci, CDC, i ha provocat en més d'una ocasió esquerdes en la coalició, tot i que els bons resultats que CiU ha obtingut en les diverses convocatòries electorals, especialment en les autonòmiques, ha diluït qualsevol possibilitat de trencament.

Ara, davant la celebració del seu congrés, Unió es planteja aprofundir en aquesta línia, bo i reforçant la seva acció política des d'una perspectiva pròpia, però refermant-se alhora en la voluntat de continuar-ho fent a través de la coalició CiU. Tot i això, algunes de les propostes que estableix la ponència d'estratègia política han desencadenat de nou una escalada de tensió entre aquests dos socis, fins al punt que hi ha intervingut el mateix president de CDC i president de la Generalitat, Jordi Pujol, que les ha qualificades de "greu error".

### REPACTAR LA FÓRMULA

En concret, el que ha creat més polèmi-



C. Ferrer, Martens i Duran i Lleida.

JORDI MORERA

ca és la proposta de revisar la "fórmula" del pacte municipal de la coalició. Els dirigents d'Unió han destacat especialment que no volen revisar el pacte sinó la fórmula emprada. La ponència d'estratègia política considera negatiu el funcionament d'aquest pacte en les passades municipals, perquè va produir "excessives tensions" i va obligar Unió "a cedir sempre" als municipis on no hi va haver acord, i a donar les sigles CiU a la llista de CDC. En el mateix text es remarca que la coalició continua sent "vàlida i necessària" globalment, que s'ha de fer "tot allò que sigui políticament possible" perquè sigui present a tots els municipis, però mai no "ha de ser imposada" per un dels partits. Per superar això, Unió proposa introduir

"criteris d'equitat" en el pròxim pacte municipal amb CDC, sobre la base d'establir la preeminència de l'acord local per sobre de qualsevol altre i la llibertat de cada partit per a presentar-se per separat o en coalició, atès que cada municipi és circumscriptió electoral, i que les sigles CiU només s'utilitzaran en el cas que hi hagi acord local entre tots dos partits. Aquesta nova fórmula, en cas que fos aprovada pel congrés, cosa probable, i acceptada per CDC, ja no tant, faria que la coalició de CiU, en unes eleccions municipals, només existís on les seccions locals dels partits volguessin.

Un segon aspecte de la ponència d'estratègia política que també ha despertat reticències al si de CDC és la negativa a

participar en un govern de coalició estatal. Unió defensa que, en cas de confirmar-se la inexistència d'una majoria absoluta a nivell estatal després de les pròximes legislatives, l'estratègia de CiU hauria de consistir a donar "suports concrets parlamentaris fins a arribar, si és el cas i les contrapartides en créixer les nostres quotes d'autogovern són suficients, a un pacte de legislatura, no pas en la participació en un govern". El mateix text ja condiciona aquesta posició al que puguin decidir els òrgans competents corresponents del partit en el seu moment; és a dir,

preveu la possibilitat d'haver de fer marxa enrere. No en va CDC no ha tancat mai la porta a cap tipus de pacte, tot i que, coincidint amb Unió, veu en el pacte de legislatura la postura més viable, perquè el grau de corresponsabilització és menor.

La ponència d'estratègia política, en l'elaboració de la qual han participat, entre altres, el secretari d'organització d'UDC, Domènec Sesnilo, i el conseller de Treball de la Generalitat, Ignasi Farreras, també proposa la formulació d'un nou pacte d'estat per a culminar l'actual procés autonòmic, "que respecti el fet diferencial

i la relació de bilateralitat entre Catalunya i Espanya", i aconseguir que la Generalitat sigui l'única instància política i administrativa a Catalunya. En concret, Unió marca cinc punts a seguir en aquesta línia: el desplegament estatutari, amb el traspàs de les competències ja acordades, l'ampliació dels traspàsos en matèries ja previstes a l'Estatut; l'ampliació del sòstre competencial del mateix Estatut per l'article 150.2 de la Constitució, que preveu de transferir competències de l'Estat a les comunitats, l'obtenció d'un finançament just, la participació directa de les nacionalitats històriques en la composició i la designació del Tribunal Constitucional; i en últim lloc, la reconversió del Senat en una cambra territorial.

Finalment, Unió es declara partidària de la interdependència amb Espanya i Europa, rebutja plantejaments independentistes, i es referma en la defensa dels valors que inspiren l'acció del partit: l'humanisme cristià, la llibertat, la justícia social, la solidaritat i la subsidiaritat, "l'essència del pensament democratacristià".

En aquest congrés, doncs, Unió ratificarà la seva "voluntat indiscutible" de projectar-se políticament a través de CiU i, alhora, continuarà imprimint-hi la seva singularitat ja que, com diu la ponència: "La bondat de la coalició no ens ha de fer desconèixer la realitat de la nostra especificitat, i per això cal que aprofundim a millorar arreu el coneixement i la valoració pròpia d'Unió". Un equilibri difícil, amb els seus riscos, però que mentre els resultats acompanyin, no serà mortal.

Pere Martí



## CiU, cosa de dos

**Q**ue Convergència i Unió són dos partits és una obvietat. Però és que últimament aquesta obvietat s'ha fet molt més evident i ha arribat a afectar el funcionament de la coalició. El soci minoritari, UDC, ha crescut i ha trucat a les portes del majoritari, CDC, i demana un nou repartiment de les accions o, si més no, més veu en el Consell d'Administració. I el soci majoritari creu que si al petit les coses li van bé, és gràcies a la bona gestió del gran i que, per tant, si l'em-

presa funciona, no cal canviar res. I a sobre, creu que si el petit anés per lliure, no li sortirien els números.

El cert és que en CDC el malestar per l'actitud d'Unió, i en concret la del seu president del Comitè de Govern, Josep Duran i Lleida, va creixent. Fins ara, les picabaralles entre els dos partits enfrontaven Duran i Miquel Roca, secretari general de CDC, i quan aquests no es posaven d'acord, la figura de Pujol posava pau. Però la proposta d'Unió de revisar el pacte municipi-

pal, ha fet baixar a l'arena a Pujol, renyant l'atreviment del soci i, en certa manera també, avalant Roca.

I en CDC ja han començat a fer números. Si per algun motiu, no hi hagués pacte municipal, sembla molt difícil refer la coalició per a altres eleccions. CDC necessita els democratacristians principalment a les autonòmiques per configurar una majoria absoluta còmoda. Però encara queden quatre anys. En les legislatives estatals, perdrien algun diputat; però, qualitativament,

poc pes polític a Madrid. I en les municipals, és més difícil de comptar. Però mentre existeixi Pujol, és molt difícil pensar en qualsevol ruptura. Primer, perquè per a CDC, prescindir d'Unió és arriscar-se a perdre l'hegemonia a Catalunya. Segon, perquè per a Unió, desmarcar-se del liderat de Pujol podria provocar algun problema intern al partit, ja que Duran no té rival intern, però Pujol, de moment, no té rival al país.

P. M.